

Um at vera ella ikki vera

Frá hesum talarapalli heiti eg á allar politikarar um ongantið aftur at skriva undir nakað sum helst, sum teir ikki persónliga ganga fult og heilt inn fyri. Hetta er ein spurningur um at vera ella ikki at vera, segði Oddvør Johansen í flaggdagsrøðuni í Havn í gjár

Góðu áhoyrarar, góðu skótar og Havnar Hornorkestur. Ja, so standa vit aftur her á Vaglinum fyri at heiðra tað føroyska flaggið, sum veittrar so lystiliga alla-staðni.

Tá eg var lítill sum teir minstu skótarnir her, búið eg beint við síðuna av hjá einum lærara. Ein dagin fortaldi hann okkum í fyrsta flokki um tað føroyska flaggið. Tað var 25. apríl hendaðan dagin, og úttan fyri í urtagarðinum hjá læraranum veittraði tað føroyska flaggið á eini hvítari stong.

Lærarin segði, at vit máttu vera góð við flaggið og hava virðing fyri tí. Tað skuldi heysast upp tíðliga um morgunin og mátti ongantið hanga úti um náttina. Í seinasta lagi kl. 9 um kvöldið skuldi tað takast inn.

Tá beiggj mín og eg fóru í song hetta kvöldið, lögdu vit merki til, at flaggið hjá læraranum hekk úti enn, men klokkan var jú heldur ikki 9.

Tó – hvat nú, um lærarin fór at gloyma flaggið? Hugsadu vit. Vit gjørdur nú av at seta okkum í vindeygad at halda vakt. Tað bleiv meira og meira skýmlikt, og nú varð klokkan 9.

Eingin lærari. Flaggið hekk so vakurt har í tí góða veðrinum, men hvar var lærarin? Til kaffi og pannukakur onkustaðna? Klokkan bleiv 9.30 – og 10,

og nú vildu vit illa sova. Men vit vóru treisk og vórðu sitandi og lúrdur enn í langa tíð. Til endans var tað bølamyrt, og vit hildu upp á ein máta, at tað var nokkso stuttligt, at lærarin hevði gloymt at taka flaggið niður.

Eingin lærari kom. Til endans fóru vit bæði í song; og tá vit komu upp um morgunin og hugdu út, var einki flagg at síggja. Lærarin hevur nokk tikið tað niður, meðan vit svóvu.

Søgan her lærir okkum, at vit vaksnu ikki altíð gera tað sjálv, sum vit biðja børnini um at gera.

Men hvønn 25. apríl komi eg at minnast til mín gamla lærara, sum lærði okkum at vera góð við flaggið.

Ikki altíð hava øll verið so samd um at brúka tað føroyska flaggið. Eg kendi einaferð ein mann og eina konu, sum høvdu tvær flaggstengur úttanfyri. Tey kundu ikki semjast um, hvat flagg, tey skuldu brúka. So tá hon fór út og heysaði tað føroyska flaggið upp, fór hann beint í hølunum á henni og heysaði tað danska upp.

Vit, sum eru uppvaksin við tí føroyska flagginum, halda tað vera heilt natúrligt at flagga við tí, og vit hugsa ikki um, at aftan fyri hetta liggur eitt drúgt stríð.

Tað kann tykjast okkum, at hesi ungu fólkin, sum í síniari tíð hardest fyri tí føroyska flagginum, kanska

vóru nakað yvirspent og romantisk. Flent varð eisini at teimum, og onkur vágaði sær enn at kalla tað føroyska flaggið fyri ein toyklodda.

Í veruleikanum vóru hesi fólkin nýghusandi og original. Tey vóru ikki bangin fyri at muta ímóti tí, tey hildu vera skeivt, og tey fingi okkum eitt savning-armerk, eitt politiskt symbol.

Í eini flaggdagsrøðu má tað tí vera loyvt at nerta eitt

sindur við føroyskan politikk.

Tað var danski politikarin Svend Auken, sum fyrst í 80-unum tók soleiðis til orða: Tað finnst í dag eitt yvir- og eitt undirDanmark. Eg fari at lána hesi orðini frá honum.

Tað finnst í dag einar yvir- og einar undirFøroyar. Einar yvirFøroyar, har borgarnir liva stórsæð soleiðis sum teir altíð hava livað. Men so hava vit tíværi eisini einar undirFøroyar,

har nógv av tí, sum vit í 80-unum kallaðu **trivnaður**, tær smáu gleðirnar, sum hóast alt kosta eitt sindur, nú eru spardar burtur. Har tað at fáa sær nýggjar brillur ella fara til tannlækna ella tað at keypa sær ein bita av skerpi kjóti frá bóndanum, ikki bara er nakað, ein undirfóroyingur ger.

Munurin ímillum yvir- og undirfóroyingin er vorðin groteskur. Eitt dømi úr minni egnu verð: Ein føroyskur yrkjari fær í dag tað sama fyri eitt heilt yrkingasavn, sum ein yvirfóroyingur fær fyri tveir nevndarfundir í einum føroyskum banka...

Hvar er solidariteturin? Hvat nyttar tað at tosa fyri útlendsku gestum um okkara list og mentan, um hon ikki verður roknað fyri peningsverk? Verk fyri ein samuligan penga.

Kortini uppliva vit av og á, at undirfóroyar ikki vilja lúta og geva upp. Tað er bart út hjartanemandi at síggja í sjónvarpinum, ja, eitt undur er tað, at smá vanligt menniskja savna sær tað síðstu yvirskotsmegina og seta nýggi virkir á stovn. Í veruleikanum áttu tey at fingið medalju.

So til politikararnar. Tit eru nú í árávis vorðnir knúskadur, ja, beinleiðis trúadur til at skriva undir bæði líkt og ólíkt. Tit eru sum ómyndingar beittir higar og hagar, og nú má tað vera nokk! Frá hesum tal-

arapalli heiti eg á allar politikarar um ongantið aftur at skriva undir nakað sum helst, sum tit ikki persónliga ganga fult og heilt innfyri. Hetta er ein spurningur um at vera ella ikki vera.

Føroyar liggja langt úti í Atlantshavinum, og hetta verður ofta brúkt sum eitt slag av dómadagshasin, serliga í E.S. høpi. Einaferð hoyrði eg ein kjøpinhavnara kjakast við ein jyska. Kjøpinhavnarin segði: Jammen, Jyllandi liggur so langt burturi. Tá svaraði jydin: Langt burturi frá hvørjum?

Tað at liggja nakað burtur av alfaraleið er ikki bara ringt, men kann eisini vendast til nakað positivt.

Tað skerst tó ikki burtur, at havið er stórt og baldrut, og tí verða føroyingar altíð noyddir at brúka pengar, nógvir pengar, upp á at sigla og flúgva.

Kortini haldi eg føroyingar vera heimshorgarar við lít. Nýggja tøkkin ger, at Føroyar liggja mitt í verðini, og alt tað, sum onnur kunnu læra, tað kunnu vit eisini.

Tey, sum teknaðu og seymaðu tað fyrsta føroyska flaggið, vóru heit og ikki lunkað, og tey kunnu læra okkum at taka eina søk í egnar hendur og stríðast fyri henni. Og antin vit tapa ella vinna, kunnu vit aftan á siga, at vit ikki bara hugdu at, men at vit royndu.

Ein flaggrøða

Vit virða flaggið – vit vilja hava okkurt at vera errin av

Reinari náttúru reinari luft reinum sjógv – havi góðum skili.

At bukkutangabilurin stoytir bukkurnar upp í høgættina man ikki bila – At ljósabrúni sjógvurin rekur oman móti Havnini man ikki bila – At líkkurnar válka sær í lortinum man ikki bila – At dreymurin er ramur man ikki bila – At fólk og fæ verður undir í hesum rama sjóroki man ikki bila –

At skipini so stór sum heilar bygdir oysa lortin út á fjørðin man ikki bila – At smittuvandi og reinføri fer at bila man ikki bila – Vit hava jú vant okkum við tað – og tey sum ikki hava vant seg við tað – kunnu bara venja seg við tað – Eins og fremmanda ferðafólkið á tjaldapláss – bara kann venja seg við tað – og ikki gremja seg – so man ikki fara at bila – Øs teg ikki upp – legg ikki í – ver glaður – Ver errin!

Tongul í Brimi

Skráseting Føroya hevur í dag skrásett niðanfyri standandi frábøðan:

Skrásetingar-nr. P/f 288, P/f The Faroe Sea Food Trading Co. Ltd.

Viðtøkur broyttar: 24.11.1995.

Nýtt navn: P/f Frá 24. November 1995

Nevnd: Farin úr nevndini: Aksel Emil Hansen, 100 Tórshavn, Hans Erik Olsen, stjóri, Tórshavn og Oddfríður Haraldsen, stjóri, 530 Fuglafjarður. Innkomin í nevndina: Jógvan P. Lassen, adv. (formaður), 100 Tórshavn, Anna Dam, adv.ft., 100 Tórshavn og Ingi Højgaard, adv.ft., 100 Tórshavn.

Skráseting Føroya tann 19. apríl 1996

Kristin Balle

VIKING LOTTO	
vikur nr. 17, 24.04.96	
Vinnaratal: 12 - 13 - 22 - 28 - 37 - 44	
Eykatal: 17 - 24 - 31	
Prognosa:	
6 vinnaratal + 1	1.106.749,-kr.
1 eykatal	151.417,-kr.
5 vinnaratal	6.635,-kr.
4 vinnaratal	183,-kr.
3 v. tal + minst 1 eykatal	56,-kr.
Sosíalurin tekur onga ábyrgd av møguligum villum.	

Føroyingar í Noregi Føroyingar og fólk við tilknýti til Føroyar hittast til óformligan hugna fyrsta leygardag í mánaðinum á Kafé Asylet, Grønland 28, í Oslo.

Norsk-Færøysk Lag skipar fyri tiltakinum. Felagið hevur tlf. 447 22261036.

Føroyingafelagið í Aalborg

Opið er hvørt mánaðkvöld og hvørt mikukvöld og annaðhvørt týskvöld og hós-kvöld. Hvønn leygardag er opið fyri børnum frá kl. 11-15.

Hvørt leygarkvöld er opið hús frá kl. 22-02. Føroyingafelagið í Aalborg Lille Kongensgade 10 (í garðinum á 1. hædd)

Útisetabókin

telefonbók yvir føroyingar uttanlands Útisetabókin fyri 1997 kemur út á heysti í ár. Tey, ið ynskja at koma í bókina, kunnu ringja 3288 7001 ella 8610 3904. Allir føroyingar, ið búgva uttanlands, kunnu koma í bókina og er hetta ókeypis. Eisini feløg uttanlands kunnu koma í bókina.